

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1062/2021
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Никшић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда Чачку Гж 51/20 од 07.10.2020. године, у седници одржаној 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда Чачку Гж 51/20 од 07.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда Чачку Гж 51/20 од 07.10.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Чачку Гж 51/20 од 07.10.2020. године ставом I изреке, пресуда Основног суда у Чачку П.бр. 750/19 од 13.08.2019. године којом је одбијен тужбени захтев, а тужилац обавезан на накнаду трошкова поступка туженој, преиначена је и утврђено да је тужилац власник путничког моторног возила марке, рег. ознаке, са бројем шасије и мотора ближе означеним у изреци, по основу усменог уговора о купопродаји, што је тужена дужна да призна и дозволи тужиоцу да код надлежних органа региструје и преведе предметни путнички аутомобил на своје име. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 77.000,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 17.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и ради уједначавања судске праксе на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ради о решавању конкретног чињеничног питања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4 исте законске одредбе прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члан 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је 17.08.2016. године, са означеном вредности предмета спора од 15.000,00 динара..

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужене недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић